

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 52 състав, в
публично заседание на 17.12.2025 г. в следния състав:

при участието на секретаря Албена Илиева, като разгледа дело номер **10493** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. чл. 68л, ал. 1 от Закона за защита на потребителите /ЗЗП/.

Образувано е по жалба на “Билла България“ ЕООД, [населено място] срещу Заповед №7383/05.09.2025 г. на Председателя на Комисията за защита на потребителите /КЗП/. Със същата е забранено на дружеството при упражняване на своята дейност да използва нелоялна заблуждаваща търговска практика по смисъла на чл.68д, ал. 1, предл. 1, /съдържа невярна информация и следователно е подвеждаща/, вр. чл.68г, ал.4, вр. чл.68в от ЗЗП, а именно: търговецът да предоставя невярна и подвеждаща информация относно съществен признак – цена на предлагани за продажба стоки /вкл. и за кашкавал от краве мляко „Здравец“, 0,370 кг./ чрез поставяне на етикети, които се маркират на каса на по-висока от обявената цена.

С жалбата се оспорва изцяло законосъобразността на заповедта. Твърди се, че същата е издадена в противоречие с материалноправните разпоредби, при несъответствие с целта на закона и при противоречие с принципа за съразмерност. Оспорващият сочи, че в периода 17.07.2025 г. до 23.07.2025 г. конкретният артикул се е предлагал на регулярна цена 12,99 лв./бр. без Б. карта и на цена 9,74 лв./бр. с Б. карта, като конкретният обект функционира с електронни етикети на стоките на регала и цените на отделните артикули се актуализират автоматично на електронните етикети. Посочва се, че в процесния случай етикетът на конкретния артикул се е повредил, поради което цената на продукта не се е актуализирала коректно след изтичане на периода на валидността на офертата.

Сочи още, че неправилно е прието, че дружеството прилага нелоялна търговска практика и въвежда клиентите си в заблуждение, изключително съобразявайки единичен случай в един магазин и на един артикул, с оглед големия мащаб на магазините. Твърди, че оспореният акт е без предмет, тъй като към датата на издаване на оспорваната заповед, твърдяното правонарушение е било прекратено. Излага доводи за засягане на правата и интересите на дружеството в по-голяма степен от необходимото за целта, като счита, че така наложената административна мярка е непропорционална на извършеното нарушение. Твърди, че от страна на органа е налице неправилно тълкуване на приложението на разпоредбите относно нелоялна търговска практика. По тези съображения, подробно мотивирани в жалбата и поддържани с представена молба от 25.11.2025 г. от процесуалния представител юрисконсулт Г.-К. се иска оспорената заповед да бъде отменена. Претендира се присъждане на разноски.

Ответникът - Председателя на Комисията за защита на потребителите, чрез процесуалния си представител юрисконсулт С. А., в съдебно заседание оспорва жалбата. Моли същата да бъде оставена без уважение като неоснователна и недоказана. Претендира присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение.

По делото са събрани писмени доказателства. Приложено е заверено копие от образуваната преписка.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, във връзка с доводите и твърденията на страните, приема за установено следното:

На 13.08.2025г. служители на отдел „ОКОБП“ при КЗП извършили проверка в търговски обект – магазин BILLA в [населено място], [улица], МОЛ „Парадайс“, стопанисван от „Билла България“ ЕООД. Проверката е извършена във връзка с постъпила жалба от потребител в КЗП, заведена с вх. № Ц-03-10629/07.08.2025 г., относно разликата между обявена цена на стока и реално маркираната на каса цена в горепосочения търговски обект. В хода на проверката на касата е маркирана следната стока: Кашкавал от краве мляко „Здравец“, с производител „Екопродукт Мегия“ ЕООД с нетно тегло 0.370 кг. За същата стока проверяващите установили, че на рафта пред артикула бил поставен етикет от търговеца с обозначена цена за единица мярка, а именно: Здравец кашкавал; Кашкавал от краве мляко; Оп. 370 гр.; BILLA Card -25% 1 кг. 35,11/1 кг./ 17,95 евро; Регулярна цена 12,99 лв./ 6,64 евро, като за 1 кг. 26,32/1 кг./ 13,46 евро. Отбелязано е цена с Billa Card 9,74 лв. 4,98 евро. Отбелязано е на етикета и валидността на офертата от 20250717 до 20250723. Цената, на която е маркирана стоката на касата на една опаковка кашкавал от краве мляко „Здравец“ от 0,370 кг. с Billa Card е в размер на 12,99 лв.

За извършената проверка е съставен Констативен протокол № К-2765202/13.08.2025 г. от служители на ОКОБП при КЗП, към който са приложени снимки на описаната стока, етикети на стоките и системен бон. Констативният протокол е връчен на представител на юридическото лице – Л. М..

Във връзка с извършената проверка и направените констатации в КЗП е постъпило становище от страна на „Билла България“ ЕООД с вх. № Ц-03-10629/18.08.2025г. В него дружеството е посочило, че провереният магазин функционира с електронни етикети на стоките на регал. Цените на ел. етикетите се актуализират автоматично, чрез система при промяната им от централния офис на дружеството. Сочи се евентуално повреда на етикета, в следствие на която, цената е останала неактуализирана. Твърди се, че след констатиране на повредата етикетът е подменен.

След Решение на КЗП по т.15 от Протокол №44/05.09.2025 г. със Заповед №7383/05.09.2025 г. на Председателя на КЗП на „Билла България“ ЕООД, на основание чл.68л, ал.1 във вр. с чл.68в, във вр. с чл.68г, ал.4 и чл.68д, ал.1, пр.1 от ЗЗП е забранено да предоставя невярна и подвеждаща информация, относно продажната цена на предлагани за продажба стоки /в т.ч. кашкавал от краве мляко „Здравец“, 0,370 кг/ чрез поставени ценови етикети, които при маркиране на касата се продават на по-висока продажна цена от обозначената на етикета,

Заповедта е съобщена на жалбоподателя на 17.09.2025 г. видно от приложена разписка № ИД PS 1040 814X72 5 /л. 13/.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е допустима, като подадена от надлежна страна, адресат на неблагоприятен за нея акт и в срок. Установи се, че оспорената заповед е получена от „Билла България“ ЕООД на 17.09.2025 г., а жалбата срещу нея е подадена на 29.09.2025г. г.

Разгледана по същество, настоящият съдебен състав счита, че същата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Съгласно изричната разпоредба на чл.168, ал.1 АПК съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен, въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт, на всички основания по чл.146 АПК, като съгласно ал.2 на същия член съдът обявява нищожността на акта, дори да липсва искане за това.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган в кръга на предоставените му правомощия, съгласно чл.68л, ал.1 ЗЗП, който предвижда, че когато КЗП установи, че търговската практика е нелоялна, председателят на КЗП издава заповед, с която забранява прилагането на търговската практика.

Заповедта е издадена в предписаната форма, доколкото в специалния закон липсват различни от установените в чл. 59, ал. 2 от АПК изисквания. Изчерпателно са посочени както правните, така и фактическите основания за издаването ѝ, което е предпоставка за правилното упражняване на съдебния контрол за законосъобразност и осигурява възможност на оспорващия да организира адекватно защитата си.

Не се установява и наличието на допуснати съществени процесуални нарушения в хода на административното производство. Изводите си решаващият орган е направил въз основа на писмените доказателства и констативния протокол, съставен от длъжностни лица при осъществяване на правомощията чл.193, ал.1 от ЗЗП. Съставеният в хода на проверката констативен протокол е своевременно връчен на представител на оспорващия, като му е предоставяна възможност да изрази становище по обективирания в тях фактически констатации. При издаването на оспорената заповед са събрани и обсъдени всички относими към спора доказателства. В оспорената заповед са изложени както фактическите, така и правните основания за издаването ѝ, като правните основания съответстват на фактическите установявания на административния орган.

По отношение приложението на материалния закон съдът приема следното:

С оспорената заповед на жалбоподателя се забранява при упражняване на своята дейност да използва заблуждаваща нелоялна търговска практика, по смисъла на чл.68д, ал.1, пр.1, във вр. с чл.68г, ал.4, във връзка с чл.68в от ЗЗП.

Уредбата на нелоялните търговски практики се съдържа в глава IV, раздел IV от ЗЗП, който възпроизвежда уредбата в Директива 2005/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11.05.2005 г. относно нелоялните търговски практики към потребители на вътрешния

пазар, наричана Директива за нелоялни търговски практики.

Оспорената заповед е издадена за нелоялна търговска практика по смисъла на чл.68д, ал. 1, предл. 1, /съдържа невярна информация и следователно е подвеждаща/, вр. чл.68г, ал.4, вр. чл.68в от ЗЗП.

Съгласно чл.68д, ал.1, пр.1 от ЗЗП търговска практика е заблуждаваща, когато съдържа невярна информация и следователно е подвеждаща и има за резултат или е възможно да има за резултат вземането на търговско решение, което потребителят не би взел без използването на търговската практика.

Разпоредбата на чл. 68г, ал.4 от същия закон изрично предвижда, че нелоялни са и заблуждаващите и агресивните търговски практики по чл. 68д - 68к, а чл. 68в от ЗЗП забранява императивно използването на нелоялните търговски практики. Тези норми изискват практиката да има за резултат, или да съществува възможност за резултат вземането на търговско решение, което без тази практика не би било взето.

При така описаната законодателна уредба следва извод, че фактическият състав на нелоялната заблуждаваща търговска практика по чл.68д, ал.1, пр.1 ЗЗП изисква да се установи кумулативното наличие на следните предпоставки: осъществяването на търговска практика, свързана с предлагането на стоки и услуги; тази търговска практика да съдържа заблуждаваща, невярна информация и следователно подвеждаща; да има за резултат или да е възможно да има за резултат вземането на търговско решение, което потребителят не би взел без използването на търговската практика. В конкретния случай настоящият състав счита, че са налице елементите от фактическия състав на заблуждаваща нелоялна търговска практика, поради което възражението на жалбоподателя, че не е допуснал нелоялна търговска практика е неоснователно по следните съображения:

Безспорно е, че жалбоподателят е търговец по смисъла на §13, т.2 от ДР на ЗЗП, който сключва договори за продажба, по смисъла на §13, т.34 от ДР на ЗЗП. Според дефиницията, съдържаща се в §13, т.23 от ДР на ЗЗП, „търговска практика“ е всяко действие, бездействие, поведение, търговска инициатива или търговско съобщение, включително реклама и маркетинг, от страна на търговец към потребител, което е пряко свързано с насърчаването, продажбата или доставката на стока или предоставянето на услуга на потребителите.

Обявяването на цената на стоката представлява действие на търговеца, свързано с предлаганата от него стока, насочено към потребителя, поради което съдът приема, че се включва в понятието „търговска практика“ по смисъла на §13, т.23 от ДР на ЗЗП. От представените по делото доказателства се установи, като не е оспорено и от жалбоподателя, че при извършената проверка на 13.08.2025г. е осъществена продажба на стока: кашкавал от краве мляко „Здравец“ от 0,370 кг. При покупката е използвана Billa Card и е заплатена цена в размер на 12,99 лв. въпреки че на етикета е било посочена Оп. 370 гр.; BILLA Card -25% 1 кг. 35,11/1 кг./ 17,95евро; Регулярна цена 12,99 лв./ 6,64 евро, като за 1 кг. 26,32/1 кг./ 13,46 евро, като отбелязаната цена с Billa Card е била 9,74 лв. или 4,98 евро. Доколкото към 13.08.2025г. посочената върху опаковката цена е невярна /предвид изтеклия период на промоцията/ следва извод, че е налице и вторият елемент от фактическия състав на установеното нарушение. Този извод не се променя от факта, че на етикета на регала изрично е бил посочен периода, през който е вжала офертата. Без значение е и причината, поради която обявената цена на регал не съответства на тази на касата, Твърдението на дружеството жалбоподател, че етикетът е електронен и поради повреда не се е актуализирал, не го освобождава от задължението да следи за актуализация

на цените на предлаганите от него артикули. Още повече, че нередовният етикет е стоял на регала в продължение на 21 дни след приключване на ценовата промоция, като не е бил премахнат дори и след констатиране на нередовността му на касата от страна на потребителя, подал сигнала. Достатъчно е, че цената на етикета на една от стоките, обект на проверката, не е била съответна на цената на касата, който факт се признава и от дружеството. Следователно налице е разминаване между обозначената цена и цената, маркирана на касата.

"Търговско решение" е всяко решение, взето от потребител за това дали да закупи стока или услуга, за начините и условията за нейното закупуване. Дали да извърши цялостно или частично плащане, дали да задържи стоката, или да се разпорежи с нея, да упражни правата си, предвидени в договора по отношение на стоката или услугата, независимо от това, дали потребителят решава да предприеме действие или не /§ 13, т.31 от ДР на ЗЗП/ в резултат на отправена "покана за покупка" - е търговско съобщение, което посочва по подходящ начин, в зависимост от използваното средство за осъществяване на търговско съобщение, характеристиките на стоката или услугата и тяхната цена и което дава възможност на потребителя да направи покупка /§ 13, т. 29 от ДР на ЗЗП/.

След като цената на стоката не е била намалена към датата на проверката, то следва и етикета поставен на регала, да съдържа една и съща информация - цена в един и същи размер за единица мярка. Без значение е фактът, какъв вид е етикета, било то хартиен, електронен и пр. Обратното въвежда в заблуждение средният потребител, който трябва да може да вземе информирано решение за закупуване на стоката. Още повече, средният потребител не е длъжен да е информиран относно промоционалния период на продуктите на търговеца, нито да следи за това на поставените етикети. Разликата между поставените цени, важащи за промоционалния период и регулярната цена /извън срока на промоцията/, изпълнява и третия елемент от фактическият състав на нарушението, тъй като действително е в състояние да въведе в заблуждение средният потребител. С оглед на факта, че цената е една от основните характеристики на стоката, то посочените намаления на продуктите със сигурност са в състояние да мотивират решението на средният потребител за закупуването им. Средният потребител е този, който е относително осведомен и в разумни граници наблюдателен и съобразителен. Несъмнено продажната цена има съществено значение при предлагането на стоката и е един от факторите, мотивиращи потребителите за вземане на решение за закупуването ѝ, а основният начин потребителят се информира за нея е от поставените върху стоката етикет. Именно посочената върху същия цена мотивира средния потребител да закупи продукта и съответно да вземе своето решение въз основа на обявената подвеждаща цена, различна от тази, маркирана на касата. По този начин невярното представяне на информация за цената е възможно да има за резултат вземането на търговско решение, което потребителят не би взел без използването на търговската практика. Същата привлича потребителя към така предлаганата стока и дава необоснована увереност за спестяване, което всъщност го мотивира да направи избора си, макар да липсва реално спестяване на парични средства. Предвид изложеното може да се направи обоснован извод, че описаната търговска практика променя или е възможно да промени съществено

икономическото поведение на средния потребител, тъй като влияе отрицателно върху способността му да направи информиран избор, обуславящ търговското му решение да закупи стоката – последица, която не би настъпила при липсата на разглежданата търговска практика. В тази връзка неоснователно се явява възражението на жалбоподателя, че потребителят, подал сигнала към КЗП, е установил, че периодът на валидност на офертата е изтекъл и е направил преценка, че посочената цена при условията на тази оферта вече не е валидна, но въпреки това е взел решение да извърши покупката, като се счита, че това решение е било взето „информирано“. Без значение е фактът, че след като потребителят е уведомил на касата за несъответствието в цената на продукта, че разликата в цената му е била възстановена. В случая конкретния потребител е установил разликата, уведомил е служителя на касата и разликата му е била възстановена, което обаче не изключва вероятността другите потребители да са били въведени в заблуждение или които да са променили своето икономическо поведение в резултат от така посочената продажна цена върху етикета на конкретната разфасовка. След като посочената информация за цената на продукта може да се квалифицира като невярна, същата е в състояние да въведе в заблуждение средният потребител и да го мотивира да вземе решение, което без това въздействие не би взел.

Неоснователно е и възражението, че съобразявайки единичен случай в един магазин и на един артикул, без да е направено обследване на цялата магазинна мрежа в страната, органът неправилно е приел, че е налице прилаганата търговска практика. Тук следва да се отбележи, че по аргумент от легалното определение за търговска практика за наличието на неоялна търговска практика е достатъчно еднократна проява по смисъла на цитираната разпоредба, а не система или продължителна последователност от такива. За това и приложената ПАМ не може да се приеме, че е несъразмерна, както твърди жалбоподателят.

Предвид гореизложеното настоящият състав приема, че в процесния случай е била налице неоялна заблуждаваща търговска практика по смисъла на чл.68д, ал.1, пр.1 от ЗЗП, вр. чл.68г, ал.4, вр. чл.68в от ЗЗП. Следователно административният орган е издал оспорената заповед в съответствие с материалния закон.

Съдът приема, че процесната заповед е издадена и в съответствие с целта на закона - да се осигури защита на потребителите срещу неоялни търговски практики преди, по време на и след отправяне на предложение от търговец до потребител и/или сключване на договор за продажба на стоки или предоставяне на услуги.

Възражението, че с наложената ПАМ се прилага преустановителна административна мярка и след като правонарушението е прекратено, то наложената с оспорената заповед принудителна мярка няма предмет, също се явява неоснователно. Действително, ако деянието не е преустановено, наложената ПАМ ще има и преустановително действие. Но ПАМ освен преустановителен има и превантивен характер. Превенцията се свежда до осуетяване на възможността търговецът да използва подобни неоялни търговски практики в бъдеще. С оглед непосредствената цел за ограничаване на евентуално

бъдещо противоправно поведение, ПАМ се прилага чрез забрана да се използва нелоялната заблуждаваща търговска практика. Това действие следва от същността на мярката и не е необходимо да се мотивира в заповедта. Доказателства, че нелоялната заблуждаваща търговска практика е преустановена към датата на издаване на оспорения акт не са представени, но дори да се приеме за вярно това твърдение, то тогава ПАМ ще бъде само с превантивен характер. Преустановяването на деянието не може да се приеме като лишавашо наложената ПАМ от предмет, тъй като по този начин би се отрекло превантивното действие на мярката. Трайна е съдебната практика, че честотата на проявлението на нелоялната практика и преустановяването ѝ към датата на издаване на заповедта са правноирелевантни.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав счита, че оспорената заповед на Председателя на КЗП е законосъобразен административен акт и като такъв не подлежи на отмяна, а подадената срещу него жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

При този изход на спора на жалбоподателя не се дължат разноски, а претендираното от ответника юрисконсултско възнаграждение ще следва да се присъди на юридическото лице, в състава на което е органът, издал оспорения административен акт на основание чл.143, ал.4 АПК. Относим към чл.37 от Закона за правната помощ, вр. чл.24 от Наредбата на заплащане на правната помощ в редакцията ѝ към датата на разглеждане на делото в открито съдебно заседание, неговият размер следва да бъде определен 200,00 лв. Съгласно чл.3-5 от Закона за въвеждане на еврото в Република България (ЗВЕРБ), Решение (ЕС) 2025/1407 на Съвета от 8 юли 2025 г. относно приемането на еврото от България, считано от 1 януари 2026 г. и Регламент (ЕС) 2025/1409 на Съвета от 8 юли 2025 г. за изменение на Регламент (ЕО) № 2866/98 по отношение на валутния курс към еврото за България, към настоящия момент официална парична единица е еврото, равностойно на 1,95583 български лева. Поради това, сумата на разноските следва да се превалутира по правилата на чл.12-13 от ЗВЕРБ и съответно възлиза на 102,25 евро.

Водим от гореизложеното и на основание чл.172, ал.2 АПК Административен съд – София-град, Второ отделение, 52 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на “Билла България“ ЕООД, [населено място], срещу Заповед №7383/05.09.2025 г. на Председателя на Комисията за защита на потребителите.

ОСЪЖДА “Билла България“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място] да заплати на Комисията за защита на потребителите сума в размер на 102,25 евро разноски по делото за юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от уведомяване на страните, на които на основание чл.138, ал.3 АПК да се изпрати препис от същото.

СЪДИЯ:

